

W numerze m.in.:

Gagik Parsamjan

Malarstwo

Bogdan Groth

Fotografia

Jerzy Fryckowski

Wiersze

Waldemar Nocny

Wypadek

Kazimierz Babiński

Tytułatorstwo

Halina Goral-Rybkowska

Zanim ... O wierszach Zofii Sokół

Zenon Kosater

Rzeźba

Dariusz Dolatowski

Nieznana parafialna prasa ewangelicka (...)

Tomasz Jagielski

Anna Burdówna. Życiorys niezwykły (...)

**Bartosz Gonddek,
Marek Kozłow**

Niezwykłe miejsce w lasach
Zaskoczyna

Krzysztof Grynder

Z kolekcji przedwojennych pocztówek
Juszkowo, Kolbudy, Osice

Jan Jackowicz-
Korczyński

**Spacer
po dwudziestej
pierwszej**

Dziwne

nie miasto wieczorne
ubrane w sztuczne światło
na przemian rtęciowo-sodowe
rozświetlone okna
jest ładne
jak nieprawdziwe
jak dekoracje w teatrze

A dziś jakby mało tego
taki księżyc nad miastem
jak z tektury wycięty
olbrzymi

Lubię być statystą
w teatrze tak szalonym
prawdziwym

Janina Laskowska-
Mróz

***

Nad życiem zamyślona
zmęczona dniem codziennym
stęskniona
Twojego uśmiechu
spłotu dłoni
szepcików miłości
bliskości
- czekam
Nocne niebo
z twarzą mokrą od łez
spokojna muzyka
płynąca z radia
tworzą harmonię marzeń
- usypiam
Nowy dzień
budzi mnie
śpiewem ptaków
i nutą nadziei
na spotkanie
z Tobą

Roman Brodowski
Zaduszki

Szarojesienny, wilgotny wiatr
Tańczący w alejkach cmentarnej,
Zamkniętej ludzką historią,
Unoszonej zapachem niebytu, ciszy.

Krzyże wpatrzone w płonące znicze
Biało-żółtekwiecie chryzantem,
Świeżo zerwane gałązki świerku
I ledwo słyszalny głos przemijania.

Melancholia stojąca przy grobach,
Zmarznięte dłonie splecione pokorą
I modlitwa za spokojny sen bliźnich
Wysłana nadzieją zmartwychwstania.

I Oni - przywołani mrokiem pamięci,
Powracający jesienną mgłą tęsknoty,
By odejść z nastaniem chłodnej nocy
- Jak dobrze mieć wspomnienia -

Małgorzata Mikos
z biegiem lat

kiedyś

chciałem być dorosłym człowiekiem tak bardzo
mieć we władaniu dzień oraz noc i własny cień
nie doceniałem uroków dzieciństwa
tej możliwości bycia sobą tak niesamowitym
i przyjaciół spotykanych na każdym kroku

teraz

chciałbym móc cofnąć moje życzenie
to niemożliwe, wiem
stałem się człowiekiem z bagażem doświadczeń
chwile jak kajdany zacieśniają swe uściski
podejmowane decyzje ciągną na muliste dno
zamiast tlenu życie pełne kłamstw

później

muszę dotrzeć do kolejnego wschodu
muszę stawić czoła światu i nie dać się pokonać
ocalić dziecko wciąż we mnie żyjące
każdego dnia wyczekiwać kolejnego wschodu słońca
bo tak bardzo chciałem być dorosłym człowiekiem

Magdalena Kuśmirek
spacer po smutku

to będzie długi spacer po smutku werterze
wyślę ci potem kartkę zresztą możesz mnie tutaj
odwiedzać zamknięte jest tylko w niedzielę
robię ciasto przez mąkę nie sięgam do drzwi

tramwaj dojeżdża teraz do plaży rozjeżdża molo
są nawet koleiny widok na piasek i tłumy ziarenek
ściskają się razem tulą i świszczą słowa
o tym że kiedyś i o tym że nigdy

noszę w środku kamieniołom za daleko było dźwigać
pachnące krążki na stół pośpiesznie składane
pascha bo święta za oknem rozlane po kropelkach
wśród tylu sprzętów wewnątrz

ciągle chodzę werterze czuję że kiedy stanę
śmierć dotknie moje ciasto i nigdy nie wyrośnie
dlatego znowu idę na długi spacer po smutku
pozostała już tylko kwestia win